

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej w sprawie (poufne) zostaje uchylony w zakresie, w jakim nie orzeczono w nim w przedmiocie zarzutu naruszenia zasady bezstronności, oddalono zarzut nieprawidłowości ustaleń faktycznych i oczywistego błędu w ocenie oraz orzeczono, że wnoszący odwołanie nie wniósł o obciążenie Parlamentu kosztami postępowania.
- 2) W pozostałym zakresie odwołanie zostaje oddalone.
- 3) W pozostałym zakresie skarga wniesiona przez L do Sądu do spraw Służby Publicznej w sprawie (poufne) zostaje oddalona.
- 4) Każda ze stron pokrywa własne koszty postępowania zarówno w pierwszej instancji, jak i w odwołaniu.

(¹) Dz.U. C 340 z 19.11.2011.

(²) Dane poufne utajnione.

Wyrok Sądu z dnia 6 września 2013 r. — Persia International Bank przeciwko Radzie

(Sprawa T-493/10) (¹)

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Błąd w ocenie)

(2013/C 304/19)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Persia International Bank plc (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: początkowo S. Gadhia, S. Ashley, solicitors, D. Anderson, QC, i R. Blakeley, barrister, następnie S. Ashley, S. Jeffrey, A. Irvine, solicitors, D. Wyatt, QC, i R. Blakeley)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i A. Vitro, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Boelaert i M. Konstantinidis, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 668/2010 z dnia 26 lipca 2010 r. w

sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2007 dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 195, s. 25), decyzji Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB (Dz.U. L 281, s. 81), rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007 (Dz.U. L 281, s. 1), decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413 (Dz.U. L 319, s. 71), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia nr 961/2010 (Dz.U. L 319, s. 11) oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1) w zakresie, w jakim wspomniane akty dotyczą strony skarżącej, a po drugie, żądanie stwierdzenia niemożności stosowania art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia Rady (WE) nr 423/2007 r. z dnia 19 kwietnia 2007 r. dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 103, s. 1), art. 16 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 961/2010 oraz art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 267/2012 wobec strony skarżącej.

Sentencja

- 1) W zakresie dotyczącym Persia International Banku plc stwierdza się nieważność:

— punktu 4 tabeli B załącznika II do decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB;

— punktu 2 tabeli B załącznika do rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 668/2010 z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2007 dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu;

— punktu 4 tabeli B części I załącznika do decyzji Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r. zmieniającej decyzję 2010/413;

— punktu 4 tabeli B załącznika VIII do rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie nr 423/2007;

— decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413;

— rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia nr 961/2010;

— punktu 4 tabeli B części I załącznika IX do rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie nr 961/2010.

- 2) Skutki wynikające z decyzji 2010/413, zmienionej decyzją 2010/644 i decyzją 2011/783, zostają utrzymane w mocy wobec Persia International Banku do czasu, gdy skuteczne stanie się stwierdzenie nieważności rozporządzenia nr 267/2012.
- 3) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 4) Rada Unii Europejskiej pokrywa poza własnymi kosztami koszty poniesione przez Persia International Bank.
- 5) Komisja pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 328 z 4.12.2010.

Wyrok Sądu z dnia 6 września 2013 r. — Eurocool Logistik przeciwko OHIM — Lenger (EUROCOOL)

(Sprawa T-599/10) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego EUROCOOL — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy EUROCOOL LOGISTICS — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo usług — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Prawo do bycia wysłuchanym)

(2013/C 304/20)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Eurocool Logistik GmbH (Linz, Austria) (przedstawiciel: adwokaci G. Secklehner i C. Ofner)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: początkowo R. Manea, następnie K. Klüpfel, następnie K. Klüpfel i A. Schifko, pełnomocnicy)

Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM był również, interwenient przed Sądem: Peter Lenger (Weinheim, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat F. Pfefferkorn)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 14 października 2010 r. (sprawa R 451/2010-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Eurocool Logistik GmbH a Peterem Lengerem.

Sentencja

1) Stwierdza się nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 14 października 2010 r. (sprawa R 451/2010-1) w zakresie dotyczącym objętych zgłoszeniem znaku towarowego usług: „opracowywanie oprogramowania dla składowania, ekspediowania i transportu produktów chłodzonych i mrożonek”, należących do klasy 42 w rozumieniu Porozumienia nicejskiego dotyczącego międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków z dnia 15 czerwca 1957 r., ze zmianami, oraz oznaczonych wcześniejszym znakiem towarowym „usług świadczonych przez agencje ekspedycyjne”, należących do klasy 39 wspomnianego porozumienia.

2) W zakresie dotyczącym usług, o których mowa w pkt 1, sprzeciw zostaje oddalony.

3) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

4) Eurocool Logistik GmbH, OHIM i Peter Lenger pokrywają każde własne koszty poniesione w związku z postępowaniem przed Sądem.

5) OHIM pokrywa połowę kosztów poniesionych przez Eurocool Logistik w związku z postępowaniem przed izbą odwoławczą.

(¹) Dz.U. C 72 z 5.3.2011.

Wyrok Sądu z dnia 6 września 2013 r. — Export Development Bank of Iran przeciwko Radzie

(Sprawy połączone T-4/11 i T-5/11) (¹)

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające przyjęte wobec Iranu w celu zapobieżenia rozpowszechnieniu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Błąd w ocenie)

(2013/C 304/21)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Export Development Bank of Iran (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat J.-M. Thouvenin)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i R. Liudvinavičiute-Cordeiro, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Konstantinidis i A. Bordes, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze żądanie orzeczenia, że decyzja Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylająca wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39) nie ma zastosowania do skarżącej i, po drugie, żądanie stwierdzenia nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007 (Dz.U. L 281, s. 1), rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1) i rozporządzenia Rady (UE) nr 1263/2012 z dnia 21 grudnia 2012 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 356, s. 34) oraz wszelkich przyszłych rozporządzeń uzupełniających bądź zastępujących te rozporządzenia, do czasu wydania wyroku kończącego postępowanie w niniejszej instancji, w zakresie w jakim akty te dotyczą skarżącej oraz, po trzecie, żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających